

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO - DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
BROJ: 39 0 P 074114 25 GŽ
Zenica, 11.11.2025.godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Nine Makivić kao predsjednice vijeća, Maria Anić i Ljevaković Rame, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice V. R. kći I. iz T., zastupane po punomoćniku Mehinović Adisu, advokatu iz Tešnja, protiv tuženog M.A. iz T., zastupanog po punomoćniku Vehab Harisu, advokatu iz Jelaha, radi predaje u posjed, v.s. 30.500,00 KM, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Općinskog suda u Tešnju broj 39 0 P 074114 24 P od 18.07.2025.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.11.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba se **odbija** i prvostepena presuda **potvrđuje**.

Odbija se tuženi sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odbijena je tužiteljica s tužbenim zahtjevom za nalaganje tuženom da tužiteljici preda u posjed nekretninu označenu kao k.č. broj 357/2 EJI upisanu u z.k. ul. 2277 K.O. T., kao i sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 7.390,00 KM, te je obavezana tužiteljica da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 7.686,00 KM.

Protiv pomenute presude tužiteljica je blagovremeno izjavila žalbu iz svih žalbenih razloga, osporavajući presudu i u dijelu odluke o troškovima postupka, predlažući ovome sudu da uvaži žalbu i preinači pobijanu presudu na način što će usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu cjelokupnih troškova postupka tužiteljici.

Tuženi je u svom odgovoru na žalbu osporio žalbene navode tužiteljice, predlažući da ovaj sud odbije žalbu, kao neosnovanu.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu u dijelu u kom se pobija žalbom i po službenoj dužnosti u smislu člana 221 Zakona o parničnom postupku (Sl.novine FBiH 53/03), drugostepeni sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i primijenio materijalno pravo, a da pri tom nije počinio povredu odredaba parničnog postupka, kada je odlučio kao u izreci ove presude.

Za svoju presudu prvostepeni sud je dao valjane i jasne razloge koje kao pravilne u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Članom 7, stav 1 Zakona o parničnom postupku propisano je da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojim se utvrđuju te činjenice, a članom 8 Zakona o parničnom postupku propisano je da sud odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane prema svom uvjerenju na osnovu savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, a i na osnovu rezultata cjelokupnog postupka.

Iz stanja spisa proizilazi da je tužiteljica dana 05.06.2024.godine, podnijela tužbu radi predaju u posjed navodeći da je vlasnica stana koji se nalazi u ul. ... broj ..., te ostalih pomoćnih prostorija i pripadajućih dijelova zajedničkih prostorija zgrade izgrađene na k.č. broj 357/2 KO T., upisano u z.k. ulošku broj 2278 KO T. II, te da je prilikom kupovine navedene nekretnine 2011. godine, prodavac upoznao tužiteljicu o privremenom smještaju tuženog u pomoćnim prostorijama predmetne nekretnine i to u suterenu adaptiranom za stanovanje, a prema navodima prodavca i tuženog, razlog i period privremenog stanovanja tuženog u tom prostoru je bio dok ne završi izgradnju svoje kuće. Nakon što je izgradio sebi kuću, tuženi je napustio navedene prostorije u kojim je boravio, ali ni nakon 3 godine ih nije oslobodio od stvari niti je predao ključeve tužiteljici, kao vlasnici tog dijela zgrade, postavljajući tužbeni zahtjev za naganje tuženom da tužiteljici preda u posjed nekretninu označenu kao k.č. broj 357/2 EJ1 upisanu u z.k. ul. 2277 K.O. T., kao i sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 7.390,00 KM, uz naknadu troškova postupka.

Tuženi je u svom odgovoru na tužbu osporio navode iz tužbe i postavljeni tužbeni zahtjev, ističući da nije u posjedu pomoćnih prostorija stana tužiteljice, navodeći da se stan tužiteljice nalazi na spratu stambenog objekta (stan br. . na ... spratu, koji se sastoji od 2 sobe ukupne površine 70 m², na k.č. br. 357/2 EJ2), kako to proističe iz dokaza tužiteljice, dok se stan tuženog nalazi u prizemlju stambenog objekta (stan br. ., površine 28 m², na k.č. br. 357/2 EJ 1), te da tužiteljica nije vlasnik stana br. ., površine 28 m², na k.č. br. 357/2 EJ1, kao i da se tužiteljica se ne može smatrati ni pretpostavljenim vlasnikom stana tuženog, jer je na osnovu Ugovora o prometu nepokretnosti br. OPU-IP:783/2011 od 22.06.2011.godine kojeg je zaključila sa prodavcem S. J., stekla pravo vlasništva na stanu koji se nalazi u ulici O.P. broj., sprat ..., broj stana ..., površine 70 m², i pripadajućim dijelovima zajedničkih prostorija i uređaja, a koji se nalazi na k.č. br. 73/3 i 4, novi br. 357/2 K.O. T., a S. J. je vlasništvo na stanu tužiteljice stekla na osnovu Ugovora o kupoprodaji stana na kojem postoji stanarsko pravo od 15.02.1999.godine, broj ovjere Ov. 721/99 od 22.02.1999.godine, kojim članom 2. Ugovora o kupoprodaji stana na kojem postoji stanarsko pravo od 15.02.1999.godine je određeno da kupac S. J. zajedno sa stanom kupuje pripadajući dio zajedničkih dijelova i uređaja zgrade koji služe zgradi kao cjelini, kao i pripadajući dio zemljišta ispod zgrade, iz čega proizilazi da tužiteljica nije ni vlasnik niti pretpostavljeni vlasnik stana tuženog, jer tužiteljica na osnovu naprijed navedenih ugovora nije mogla steći pravo vlasništva na stanu tuženog, kao i da ne izvodi nikakve radove u stanu tužiteljice, nije promijenio postojeće stanje stvari na stanu koji je vlasništvo tužiteljice niti je tužiteljici uzrokovao nenadoknadivu štetu, ističući da je njegov posjed na stanu br. ... površine 28 m², na k.č. br. 357/2 EJ 1 miran i savjestan, te da je korisnik stana br. ..., površine 28 m², na k.č. br. 357/2 EJ 1 kojeg tuženi koristi neprekidno i bez ikakvog smetanja preko 27 godina. Tuženi nije posjed na stanu br. ., površine 28 m², na k.č. br. 357/2 EJ 1 pribavio silom, potajno niti zloupotrebom povjerenja. Stan tuženog je zasebna stambena jedinica, sa zasebnim ulazom i prostorom ispred stana. Stan tužene je zasebna stambena jedinica, sa zasebnim ulazom i prostorom ispred stana. Dakle, u pitanju su dva zasebna stana koji nisu spojeni, nisu funkcionalno povezani, osim što se nalaze u sastavu jedne stambene zgrade. Tužiteljica neodređeno i neprecizno traži od suda da sud obaveže tuženog da joj preda pomoćne prostorije stana tužiteljice, a pri tome ne precizira koje su to konkretno prostorije, niti predloženim dokazima dokazuje pripadnost tih prostorija stanu koji je vlasništvo tužiteljice, niti dokazuje svoje pravo vlasništva na tim prostorijama. Prava tužiteljice da nesmetano koristi svoj stan nisu

ugrožena, zbog čega ne postoji mogućnost ni nasilja niti nastanka nenadoknadive štete kako to tvrdi tužiteljica. U prizemlju stambenog objekta, pored stana tuženog postoje i pomoćne zajedničke prostorije svih stanara, koje prema dogovoru stanara, pored tužiteljice i tuženog koristi i D.M. koja je vlasnik stana br. ... (stan na k.č. br. 357/2 EF), predlažući da se tužiteljica odbije sa tužbenim zahtjevom, uz naknadu troškova postupka.

Nije sporno među parničnim strankama, ni činjenica da je tužiteljica etažni vlasnik stana br. .. na 1. spratu, koji se sastoji od 2 sobe ukupne površine 70 m², na k.č. br. 357/2 EJ2, a što proizilazi iz zemljišno-knjižnog izvotka zemljišnoknjižnog uloška Općinskog suda u Tešnju broj 2278 K.O. T.a na osnovu Ugovora o prometu nepokretnosti br. OPU-IP:783/2011 od 22.06.2011.godine kojeg je zaključila sa prodavcem S. J., koja je vlasništvo na stanu tužiteljice stekla na osnovu Ugovora o kupoprodaji stana na kojem postoji stanarsko pravo od 15.02.1999.godine.

Iz stanja spisa također proizilazi da tuženi korisnik stana br. .., površine 28 m², na k.č. br. 357/2 EJ 1, koji se nalazi u prizemlju stambenog objekta, koji je etažiran 2015. godine.

Članom 5. stav 1. Zakona o zemljišnim knjigama FBiH (FBiH broj 58/02) je propisano da vlasništvo i druga prava na nekretninama nastaju tek sa upisom u zemljišne knjige.

Članom 22. Zakona o vlasničko-pravnim odnosima (Sl.novine FBiH broj 6/98,29/03) je propisano da vlasnici posebnih dijelova zgrade (etažni vlasnici) imaju nedjeljivo zajedničko pravo vlasništva na zajedničkim dijelovima zgrade koji služe njihovim posebnim dijelovima i nedjeljivo zajedničko pravo vlasništva ili trajnog korištenja na zemljištu pod zgradom i zemljištu koje služi za njenu redovnu upotrebu. Međusobni odnosi, prava i obaveze etažnih vlasnika zgrade uređuju se zakonom.

Članom 38. stav 1. Zakona o vlasničko-pravnim odnosima je propisano da se pravo vlasništva na nekretnine, na osnovu pravnog posla stječe upisom u javne knjige o nekretninama, ako je nositelj savjestan. Savjesnost stjecatelja se pretpostavlja.

Članom 43, Zakona o vlasničko-pravnim odnosima je propisano da vlasnik može tužbom zahtijevati od posjednika povrat individualno određene stvari, te da mora dokazati da na stvari čiji povrat traži ima pravo vlasništva, kao i da se i ona nalazi u faktičkoj vlasti tuženog, kao i to da pravo na podnošenje tužbe ne zastarjeva.

Članom 23. Zakona o stvarnim pravima (Sl.novine FBiH broj 66/13 i 100/13) i članom 23. prijašnjeg Zakona o vlasničko-pravnim odnosima je propisano da se pravo vlasništva stječe po samom Zakonu, na osnovu pravnog posla, Odlukom nadležnog organa i nasljeđivanja.

Članom 23. stav 2. Zakona o stvarnim pravima je propisano da pravnim poslom sticalac prava vlasništva ne može steći to pravo u većem obimu od onog kojeg je imala osoba od koje je to pravo stečeno, osim kad sticanje vlasništva u dobroj vjeri uživa zaštitu.

Članom 359. stav 1. Zakona o stvarnim pravima je propisano da na sticanje, promjenu, pravne učinke i prestanak stvarnih prava od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, primjenjuju se odredbe ovoga Zakona, ako posebnim Zakonom nije drugačije određeno, dok je stavom 2. pomenutog člana Zakona propisano da na sticanje, promjenu, pravne učinke i prestanak stvarnih prava do dana stupanja na snagu ovog Zakona primjenjuju se propisi koji su važili u trenutku sticanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

Članom 52. stav 1. Zakona o stvarnim pravima je propisano da stjecalac prava vlasništva na nekretnini na osnovu Zakona, nasljeđivanja, pravosnažne odluke ili konačne odluke drugog nadležnog organa ovlašten je zahtijevati upis stečenog prava vlasništva u zemljišne knjige.

Članom 126. stav 1. Zakona o stvarnim pravima je propisano da vlasnik ima pravo da zahtijeva povrat stvari od osobe koja je u njenom posjedu, dok je članom 127. stav 1. pomenutog Zakona propisano da bi ostvario pravo na povrat stvari vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se stvar nalazi u posjedu tuženog.

Članom 131. stav 1 Zakona o stvarnim pravima je propisano da savjesni posjednik individualno određene stvari, koji je tu stvar stekao na osnovu podobnom za sticanje prava vlasništva i na zakonit način ima pravo da zahtijeva povrat stvari i od savjesnog posjednika kod kojeg se stvar nalazi bez pravnog osnova ili po slabijem pravnom osnovu.

Članom 324. Zakona o stvarnim pravima je propisano da je posjed zakonit ako se zasniva na valjanom pravnom osnovu tog posjedovanja.

Članom 326. stav 1. Zakona o stvarnim pravima je propisano da je posjed savjestan ako posjednik ne zna ili ne može znati da nema pravo na posjed, te da savjesnost prestaje saznanjem posjednika da mu ne pripada pravo na posjed, dok je stavom 2 pomenutog člana Zakona propisano da se savjesnost posjeda pretpostavlja.

Članom 2, stav 2, tačka 1 Zakona o održavanju zajedničkih dijelova i uređaja zgrade (Sl.novine ZE-DO kantona broj 1/00, 1/02) je propisano da se pod zajedničkim dijelovima zgrade smatraju tavanke i podrumske prostorije, a članom 6 pomenutog Zakona je propisano da uzajamni odnosi etažnih vlasnika u korištenju i upravljanju zajedničkih dijelova i uređaja zgrade u pogledu njihova održavanja uređuje se međuvlasničkim ugovorom tih etažnih vlasnika u pismenom obliku.

Članom 7, stav 1 pomenutog Zakona o održavanju zajedničkih dijelova i uređaja zgrade je propisano da ugovor iz prethodnog člana koji su potpisali etažni vlasnici, čiji ukupni vlasnički udio iznosi više od 50% vrijednosti svih posebnih dijelova zgrade i više od 50% od ukupne površine zgrade obavezuje i one etažne vlasnike koji su ga odbili potpisati, kao i etažne vlasnike koji su pravo vlasništva stekli nakon sklapanja tog ugovora, a stavom 2 pomenutog člana Zakona je propisano da ako etažni vlasnici ne zaključe ugovor iz stava 1 prethodnog člana njihove međusobne odnose uredit će nadležni sud, dok je članom 9 pomenutog zakona propisano da pod pravom korištenja zajedničkih dijelova i uređaja zgrade od strane etažnih vlasnika smatra se nesmetano korištenje tih dijelova bez povređivanja prava drugih korisnika.

Članom 15, stav 1 preuzetog Zakona o svojini na dijelovima zgrada (Sl.novine SRBiH broj 35/77, Sl. List RBiH broj 2/92,13/94) je propisano da se uzajamni odnosi etažnih vlasnika u zgradi uređuju Ugovorom između tih etažnih vlasnika i to u pismenom obliku, kako to propisuje član 16 pomenutog Zakona, dok je članom 17 pomenutog Zakona propisano da ako etažni vlasnici ne zaključe ugovor o uzajamnim odnosima, Općinski sud će u vanparničnom postupku na prijedlog nekog od etažnih vlasnika svojim rješenjem urediti te odnose.

Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je poklonio vjeru nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke Bećarević Enesa datog u pismenoj formi od 07.10.2024. godine i dopuni nalaza datog na glavnoj raspravi, ocijenjujući ga kao stručan i objektivan.

Iz nalaza i mišljenja vještaka, proizilazi da , parcela broj 357 zv. "Kućni savjet 15 i 06" — kuća i zgrada površine 365 m² i dvorište površine 317 m² upisana je za vrijeme

aviofotogrametrijskog premjera, koji je za teritoriju općine Tešanj stupio na snagu 1981. godine u posjedovni list broj 146 K.O. T.kao posjed Zajednice stanovanja i komunalnih djelatnosti Tešanj sa dijelom 1/1. Prva promjena na navedenoj nekretnini poslije aviopremjera je izvršena 1998. godine kada je na osnovu Rješenja Službe za geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Tešanj broj: 06-06-475-103/98 od 19.10.1998. godine, izvršena promjena upisa, tj. naslovne strane, tako da je parcela broj 357 zv. "Kućni savjet 15 i 06" — kuća i zgrada površine 365 m² i dvorište površine 317 m² upisana u novi posjedovni list broj 139 za K.O. T.kao posjed Dr. Sv. Skupština Opštine Tešanj sa dijelom 1/1 — stavka promjena broj 52/98 za K.O. .. Nakon toga je vršeno cijepanje parcele broj 357 na osnovu Zahtjeva za ažuriranje evidencija stambenih jedinica Općinskog javnog pravobranilaštva Općine Tešanj broj: OI 1-R-12/98 od 07.09.1998. godine i Prijavnog lista "B" od 30.12.1999. godine, na osnovu čega je novonastala parcela broj 35712 zv. "Kućni savjet 15" — kuća i zgrada površine 206 m², upisana u posjedovni list broj 139 za K.O. T.kao posjed Dr. Sv. Skupština Opštine Tešanj sa dijelom 1/1 - stavka promjena broj 55/99 za K.O. T.Poslije toga je 2014. godine po službenoj dužnosti prijavnim listom "B" od 05.06.2014. godine izvršena promjena površine parcele broj 357/24 tako da je utvrđena nova ažurna površina pod objektom od 208 m² koja je i danas aktuelna, i ostala je upisana u posjedovni list broj 139 za K.O. T.II kao posjed Dr. Sv. Skupština Opštine Tešanj sa dijelom 1/1-stavka promjena broj 46/14 za K.O. T.. Stavkom promjena 15/15 za K.O. T.izvršeno je usklađivanje podataka posjednika i spajanje posjedovnih listova, tako da nakon ove promjene parcela broj 357 zv. "Kućni savjet 15 i 06" kuća i zgrada površine 208 m² upisana u posjedovni List broj 1317 za K.O. T., a kao posjednik na istoj Općina Tešanj sa dijelom 1/1. Zatim je na osnovu Ugovora o prometu nepokretnosti broj: OPU-IP 783/2011 od 22.06.2011. godine sačinjenog kod notara Selima Brkića između prodavca S.J. i kupca V. R.stavkom promjena 79/18 za K.O. T., parcela broj 357/2 zv. "Kućni savjet 15" — kuća i zgrada površine 208 m² upisana u posjedovni list broj 1504 za K.O. T., a kao posjed Općina Tešanj sa dijelom 96/166 i V. (I.) R. r. I. sa dijelom 70/166. Konačno stavkom promjena broj 22/19 za K.O. T.II, a na osnovu Ugovora o prometu nepokretnosti broj: OPU-IP 763/2011 od 20.06.2011. godine zaključenog kod notara Selima Brkića između prodavca S. S. i kupca D. M. izvršena je promjena upisa tako da je parcela broj 357/2 zv. "Kućni savjet 15" — kuća i zgrada površine 208 m² upisana u posjedovni list broj 1504 za K.O. T., a kao posjed Općina Tešanj sa dijelom 28/166, V. (I.) R. r. I. sa dijelom 70/166 i D. (Dž.) M. r. K.sa dijelom 68/166, koje stanje upisa je i danas aktuelno u katastarskom operatu općine Tešanj. Prema zemljišnoj knjizi parcela broj 35712EJ2 - Oznaka nekretnina: Suvlasnički dio od 70/166 na nekretnini označenoj kao k.č. 357/2 s kojim je povezano vlasništvo na posebnom dijelu zgrade, Stan broj 2 na 1. Spratu koji se sastoji od 2 sobe ukupne površine 70 m² (2); Etažna jedinica 70 m², upisna je u „B" vlasničkom listu kao vlasništvo V.(I.) R. rođj. L. sa dijelom 1/1, bez upisanih terete, a u Zk. ul. broj 2278 K.O. T.i parcela broj 35712EJ1 - Oznaka nekretnina: Suvlasnički dio od 28/166 na nekretnini označenoj kao k.č. 357/2 s kojim je povezano vlasništvo na posebnom dijelu zgrade, Stan broj 1 u prizemlju ukupne površine 28 m², nema upisanog podataka o vlasniku u "B" vlasničkom listu.Upisi etažnih jedinica u zemljišnu knjigu su vršeni 2015. godine na osnovu Elaborata etažiranja izrađenog od strane firme "Geodet" d.o.o. Sarajevo u sklopu Projekta sistematskog ažuriranja katastra i zemljišne knjige, iz koga je vidljivo da se sporna nekretnina natazi u prizemnom dijelu zgrade, tj. suterenu, označena kao posebna etažna jedinica površine 28 m², te da je na skici u Tlocrtu prizemlja naznačen kao korisnik tuženi M. A.uz napomenu: da ne posjeduje ZK.

Pored uvida u materijalne dokaze i vještačenje, prvostepeni sud je izveo dokaze saslušanjem predloženih svjedoka, te u iskaz tužiteljice i tuženog datog u svojstvu parnične stranke.

Ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi o tome da prvostepena presuda ne sadrži ocjenu dokaza niti da su u istoj navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, s obzirom da prvostepena presuda sadrži sve elemente propisane članom 191. stav 3. i 4. Zakona o

parničnom postupku, zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi da je izreka presude u suprotnosti sa obrazloženjem.

Prvostepeni sud pravilno zaključuje, cijeneći sve izvedene dokaze pojedinačno i sve dokaze zajedno, pored izjava parničnih stranaka i izjave svjedoka, vještaka i materijalne dokaze, kako to propisuje odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku, da nisu ispunjeni uslovi propisani navedenim članom 126. stav 1. i člana 131. stav 1. Zakona o stvarnim pravima da bi usvojio tužbeni zahtjev.

Naime, pravilno prvostepeni sud zaključuje iz razloga datih u obrazloženju pobijane presude da tužiteljica nije dokazala, shodno odredbi člana 123. u vezi sa odredbom člana 126. Zakona o parničnom postupku, da je od S.J. i kupila nekretninu označenu kao k.č. broj 357/2 EJI upisanu u z.k. ul. 2277 K.O. T., koju koristi tuženi, na šta ne utiče ni činjenica da je ista u zemljišne knjige upisana tek etažiranjem, s obzirom na činjenicu da predmetna nekretnina, čija se predaja u posjed traži, je u naravi stan u prizemlju, površine 28 m², koju su prije tuženog, od 1996. godine, koristili druga lica, plaćajući stanarinu, a pored predmetnog stana, u prizemlju se nalaze i zajedničke prostorije koje koriste parnične stranke, a zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi.

Za svoju odluku o troškovima postupka, prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge, koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, shodno uspjehu u postupku, cijeneći pri tome kvantitativni i kvalitativni uspjeh u parnici, kako to propisuje odredba člana 386. stav 1. u vezi člana 387. i 390. Zakona o parničnom postupku, pravilno dosuđujući tuženom troškove nastale povodom prijedloga za određivanje sudske mjere osiguranja, a koji prijedlog je tužiteljica povukla podneskom od 09.09.2024. godine, jer povlačenju prijedloga nije uslijedilo nakon udovoljavanju zahtjeva.

Tuženi, zastupan po punomoćnicima, odbijen je sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu po advokatu, s obzirom da isti trošak nije bio neophodan radi vođenja parnice, a shodno odredbi člana 386. stav 1. u vezi s članom 387. i 397. Zakona o parničnom postupku.

Ostali žalbeni navodi nisu od odlučnog značaja, te ih ovaj sud, shodno odredbi člana 231. Zakona o parničnom postupku nije posebno ni cijenio.

Budući da žalbeni navodi nisu doveli u sumnju pravilnost prvostepene presude, valjalo je u smislu odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu tužitelja odbiti kao neosnovane i potvrditi prvostepenu presudu kao zakonitu.

Predsjednica vijeća

Nina Makivić